

СИРОТНА ПѢСЕНЬ

Ако загина на война,
жаль никого не ще попари, —
изгубихъ майка, а жена
не найдохъ, нѣмамъ и другари.

Ала сърдце ми не скърби, —
приневоленъ живѣ сирақа /
и за утеша, може би,
смъртъта въ победа ще дочака.

Познавамъ своя путь нерадъ,
богатствата ми сѫ у мене,
че азъ съмъ съ горести богатъ
и съ радости несподѣлени.

Ще си отида отъ свѣта —
тъй както съмъ дошелъ, бездоменъ,
спокоенъ като пѣсенъта
навѣваща ненуженъ споменъ.